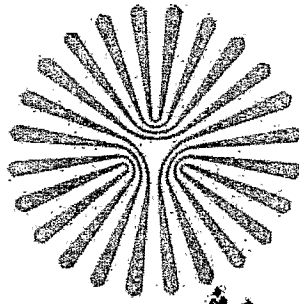

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه پیام نور

دانشکده علوم

گروه ریاضی

استفاده از توابع سینک برای حل عددی معادلات دیفرانسیل معمولی

پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته ریاضی کاربردی

مؤلف:

سودابه آقاجانی

استاد راهنما:

دکتر محسن شاهرزایی

استاد مشاور:

دکتر محمدحسن بیژن زاده

خرداد ماه ۱۳۸۷

کتابخانه دانشگاه پیام نور
تهران

۱۳۸۷ / ۲ / ۱۱۲

۹۰۸۹۹

تقدیم به

پدر و مادر بزرگوار

و

همسر مهربانم

که بی شک این توفیق بدون پشتیبانی آنها، رنگ حقیقت به خود نمی گرفت.

سپاسگزاری، تقدیر و تشکر

منت خدای را - عزوجل - که طاعتش موجب قربت است و به شکر اندرش مزید نعمت. اینک که به فضل خداوند این پایان نامه به اتمام رسیده، وظیفه خود می دانم از زحمات بی دریغ اساتید و سروران گرامی که در اجرای این پایان نامه مرا یاری فرموده اند، به ویژه از استاد ارجمند جناب آقای دکتر محسن شاهرضایی به خاطر راهنمایی ها و زحمات فراوانشان با سمت استاد راهنما و جناب آقای دکتر محمدحسن بیژن زاده به عنوان استاد مشاور، کمال تشکر و قدردانی را داشته باشم.

ضمناً از آقای ذوالفقاری دانشجوی دکتری دانشکده ریاضی دانشگاه علم و صنعت ایران به خاطر مساعدت های ایشان در زمینه نرم افزاری، تقدیر و تشکر می گردد. از خداوند متعال سلامت و سرفرازی تمامی این عزیزان را خواهانم.

سودابه آفاجانی

بهار - ۱۳۸۷

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل اول- کلیات
۱	۱-۱- فضای خطی
۲	۱-۱-۱- فضای خطی نرم‌دار.
۲	۱-۱-۲- فضای ضرب داخلی
۳	۱-۱-۳- توابع تحلیلی
۴	۲-۱- معادلات دیفرانسیل معمولی مرتبه n
۵	۱-۲-۱- معادلات دیفرانسیل خطی و غیر خطی
۵	۲-۲-۱- مساله شرایط مرزی همگن و غیر همگن
۶	۳-۱- روش‌های تقریب
۷	۱-۳-۱- روش گالرکین
۷	۴-۱- دستگاه‌های معادلات خطی
۸	۱-۴-۱- روش‌های حل دستگاه‌های معادلات خطی
۹	۲-۴-۱- تبدیلات گیونز و هاوس هولدر
۱۰	۳-۴-۱- روش گیونز
۱۲	۴-۴-۱- روش هاوس هولدر
۱۲	۵-۴-۱- تجزیه QR
۱۳	۵-۱- دستگاه‌های معادلات غیر خطی
۱۳	۱-۵-۱- روش نیوتن
۱۵	فصل دوم- روش تقریب سینک
۱۵	۱-۲- تابع سینک
۱۸	۲-۲- تقریب سینک روی خط حقیقی
۱۹	۳-۲- خطای تقریب سینک روی خط حقیقی
۲۰	۴-۲- تقریب سینک روی Γ
۲۰	۵-۲- نگاشت همدیس برای حالات مختلف Γ
۲۲	۶-۲- خطای تقریب سینک روی Γ
۲۴	فصل سوم- حل عددی مسائل مقدار مرزی مرتبه ۵ با استفاده از روش سینک- گالرکین
۲۶	۱-۳- معادلات مرتبه ۵ خطی همگن
۴۹	۲-۳- معادلات مرتبه ۵ خطی غیر همگن
۵۱	۳-۳- معادلات مرتبه ۵ غیر خطی همگن
۵۲	۴-۳- معادلات مرتبه ۵ غیر خطی غیر همگن
۵۴	فصل چهارم- حل عددی مسائل مقدار مرزی مرتبه شش با استفاده از روش سینک- گالرکین

۵۴	۱-۴- معادلات مرتبه ۶ خطی همگن
۶۱	۲-۴- معادلات مرتبه ۶ خطی غیر همگن
۶۳	۳-۴- معادلات مرتبه ۶ غیر خطی همگن
۶۴	۴-۴- معادلات مرتبه ۶ غیر خطی غیر همگن
۶۶	فصل پنجم - محاسبات و نتایج عددی
۶۸	۱-۵- انتخاب پارامترها
۶۹	۲-۵- معادلات مرتبه ۵ خطی
۶۹	۳-۵- معادلات مرتبه ۵ غیر خطی
۷۰	۴-۵- معادلات مرتبه ۶ خطی
۷۱	۵-۵- معادلات مرتبه ۶ غیر خطی
۷۲	۶-۵- مثالهای عددی

فهرست جداول

صفحه	عنوان
۷۳	جدول ۱-۵- نتایج عددی برای مثال ۱-۵ با تقریب سینک
۷۳	جدول ۲-۵- مقایسه ماکسیمم خطای مطلق به دست آمده از تقریب سینک با دو روش دیگر برای مثال ۱-۵
۷۴	جدول ۳-۵- نتایج عددی برای مثال ۲-۵ با تقریب سینک
۷۵	جدول ۴-۵- نتایج عددی برای مثال ۳-۵ با تقریب سینک
۷۵	جدول ۵-۵- مقایسه ماکسیمم خطای نسبی به دست آمده از تقریب سینک با یک روش دیگر برای مثال ۳-۵
۷۶	جدول ۶-۵- نتایج عددی برای مثال ۴-۵ با تقریب سینک
۷۷	جدول ۷-۵- نتایج عددی برای مثال ۵-۵ با تقریب سینک

فهرست علائم

	صفحه
$D(a; IR)$	۳
$\partial S, \bar{S}$	۳
$\ x\ $, $\ x\ _p$, $\ x\ _\infty$	۲
L_p	۱
$S(i, j, \theta)$	۱۰
$B(h)$	۱۷
$B(D)$	۲۰
$Sinc(x)$	۱۵
$S(k, h)(x)$	۱۵
$S(k, h) \circ \phi(x)$	۲۴
$C(f, h), C_N(f, h)$	۱۹
$E(f, h), E_N(f, h)$	۱۹
$N_Y(f, D)$, $N_p(f, D_d)$, $N(f, D_d)$, $N_1(f, D_d)$	۱۹
$B(D_d)$, $B_p(D_d)$, $B_1(D_d)$, $B_\infty(D_d)$	۱۹
D_d	۱۸
D, D_1, D_r, D_r	۲۲, ۲۱
$\delta_{jk}^{(n)}$	۱۶
$S_j(x)$	۲۴
$J(x^{(k)})$	۱۴
$I^{(i)}$	۴۹
ϕ	۵۴ و ۲۴ و ۲۲ و ۲۱
Ψ	۶۵ و ۶۱ و ۵۲ و ۵۰ و ۲۰
Γ	۲۰
$T(F)$	۲۰
z_k	۲۰
I_F	۲۲
$B_T^{(l)}$	۲۶
$D(g(x_j))_{ij}, D(g(x_j))$	۶۴ و ۶۰ و ۴۹
$a_i(x)$	۶۰ و ۴۹
$\Lambda(x)$	۶۵ و ۶۱ و ۵۲ و ۵۰

فهرست اشکال

صفحه	عنوان
۱۵	شکل ۱-۲- $S(k, h)$ برای $k=0$ و $h=\frac{\pi}{8}, \frac{\pi}{4}, \frac{\pi}{2}$
۱۶	شکل ۲-۲- $S(k, h)$ برای $k=-1, 1$ و $h=\frac{\pi}{4}$
۱۸	شکل ۳-۲-نوار نامتناهی D_d
۲۱	شکل ۴-۲-شکل تبدیل ناحیه D به ناحیه D_d تحت نگاشت ϕ
۲۱	شکل ۵-۲-شکل تبدیل ناحیه D_1 به ناحیه D_d تحت نگاشت ϕ
۲۲	شکل ۶-۲-شکل تبدیل ناحیه D_r به ناحیه D_d تحت نگاشت ϕ
۲۲	شکل ۷-۲-شکل تبدیل ناحیه D_p به ناحیه D_d تحت نگاشت ϕ
۲۵	شکل ۱-۱-۳- $S(k, h) \circ \phi(x)$ برای $k=0, h=\frac{\pi}{8}, \frac{\pi}{4}, \frac{\pi}{2}$
۲۵	شکل ۲-۳- $S(k, h) \circ \phi(x)$ برای $k=-1, 1$ و $h=\frac{\pi}{4}$
۷۳	شکل ۱-۵-شکل جوابهای دقیق و تقریبی برای مثال ۱-۵
۷۴	شکل ۲-۵-شکل جوابهای دقیق و تقریبی برای مثال ۲-۵
۷۵	شکل ۳-۵-شکل جوابهای دقیق و تقریبی برای مثال ۳-۵
۷۶	شکل ۴-۵-شکل جوابهای دقیق و تقریبی برای مثال ۴-۵
۷۷	شکل ۵-۵-شکل جوابهای دقیق و تقریبی برای مثال ۵-۵

نام خانوادگی دانشجو: آقاجانی
 نام: سودابه
 عنوان پایان نامه: استفاده از توابع سینک در حل عددی معادلات دیفرانسیل معمولی
 استاد راهنما: محسن شاهرضایی
 استاد مشاور: محمد حسن بیژن زاده
 مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد
 رشته: ریاضی کاربردی
 گرایش: آنالیز عددی
 دانشگاه: پیام نور مرکز تهران
 دانشکده: علوم
 تاریخ فارغ التحصیلی: خرداد ماه ۱۳۸۷
 تعداد صفحات: ۸۰

کلید واژه ها: تابع سینک ، معادلات دیفرانسیل معمولی ، روش گالرکین

چکیده:

از مباحث مهم ریاضیات کاربردی، روشهای تقریب می باشد. با توجه به نوع مساله و شرایط حاکم بر آن انتخاب روشی که حجم محاسبات و خطای آن کمتر باشد، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در این پایان نامه از میان روشهای تقریب، روش گالرکین بر پایه تابع سینک مورد بحث و بررسی قرار می گیرد. در فصل اول عمدتاً به یادآوری تعاریف، قضایا و روشهای مورد استفاده در این پایان نامه پرداخته شده است. در فصل دوم پیش زمینه تئوری برای تابع سینک مطرح گردیده و همچنین کلاسی از توابع که در واقع مقدمه ای برای بدست آوردن تقریب سینک می باشند معرفی می گردند. در فصل سوم و چهارم معادلات دیفرانسیل معمولی مرتبه ۵ و ۶ خطی و غیر خطی را مدنظر قرارداده و روش تقریب سینک - گالرکین با استفاده از روابط و قضایای فصل اول و دوم برای این دسته از معادلات بدست می آید. در فصل پنجم روشهای بدست آمده در فصول سوم و چهارم، برای حل مثالهای مختلف بکار می رود. لازم به ذکر است در این پایان نامه عمدتاً از منابع [۱، ۲، ۳، ۴] بهره گرفته شده است.

با عنایت به جایگاه ویژه معادلات دیفرانسیل معمولی در علوم مختلف خصوصاً علوم مهندسی و پیشرفت روز افزون فناوری، لزوم بهره گیری از روشهایی که در مدت زمان کمتر، تقریب بهتری (با خطای کمتر) برای این دسته از معادلات در بر داشته باشند، ضروری می نماید.

عمده روشهای تقریب نظیر درونیایی، انتگرالگیری و... بر اساس روابط دقیقی که چند جمله ایها در آنها صادقند پایه ریزی شده اند، درحالیکه روشهای سینک به عنوان خانواده مستقلی از روشهای تقریب از روابط دقیقی که برای تابع کاردینال (ویتکر) برقرارند، بدست می آیند.

روشهای سینک برای درونیایی، تقریب مشتقات، تقریب انتگرال معین ونا معین، تقریب معکوس فوریه و تبدیلات لاپلاس، تقریب تبدیلات هیلبرت، حل معادلات دیفرانسیل معمولی با شرایط اولیه، حل معادلات دیفرانسیل معمولی با شرایط مرزی، تقریب جواب معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی، تقریب جواب معادلت انتگرال و... بکار می رود. بیشترین تحقیقات در این زمینه توسط ای.تی.ویتکر^۱ انجام گرفته است. پس از آن در سال ۱۹۸۱، اف.استنجر^۲ فرمولهای تقریب با پایه سینک را بر اساس تابع ویتکر ارائه نمود. در این پایان نامه از میان روشهای تقریب، روش گالرکین بر پایه تابع سینک جهت انجام مطالعه موضوع ذیل انتخاب شده است:

- حل معادلات دیفرانسیل معمولی مراتب ۵ و ۶ خطی و غیر خطی با شرایط مرزی همگن و غیر همگن. تابع سینک به صورت های زیر تعریف می شود:

$$\text{sinc } x = \begin{cases} \frac{\text{Sin}(\pi x)}{\pi x} & x \neq 0 \\ 1 & x = 0 \end{cases}$$

$$S(k, h)(x) = \text{sinc}\left(\frac{x - kh}{h}\right) = \begin{cases} \frac{\text{Sin}\left[\frac{\pi}{h}(x - kh)\right]}{\frac{\pi}{h}(x - kh)} & x \neq kh \\ 1 & x = kh \end{cases} \quad k = 0, \pm 1, \pm 2, \dots, h > 0$$

تعریف تابع سینک براساس تابع کاردینال (ویتکر) استوار است. برای تابع کراندار $f \in (-\infty, +\infty)$ تابع کاردینال (ویتکر) به صورت زیر تعریف می شود:

$$C(f, h) = \sum_{k=-\infty}^{+\infty} f(kh)S(k, h)(x)$$

^۱E.T. Whittaker

^۲F. Stenger

فصل اول

کلیات

۱-۱. فضای خطی

تعریف ۱-۱-۱. فرض کنیم $X = \{x, y, z, \dots\}$ یک مجموعه و $F = \{\alpha, \beta, \gamma, \dots\}$ یک میدان اسکالر باشد و یک عمل جمع بین هر دو عضو X و یک عمل ضرب اسکالر بین هر عضو از F و عضوی از X تعریف شده باشد که:

- a) $x \in X, y \in X \Rightarrow x + y \in X$
- b) $x \in X, \alpha \in F \Rightarrow \alpha x \in X$
- c) $x + y = y + x$
- d) $(x + y) + z = x + (y + z)$
- e) $\exists ! 0 \in X; x + 0 = x \quad (x \in X)$
- f) $\forall x \in X \quad \exists ! -x; x + (-x) = 0$
- g) $\alpha(\beta x) = (\alpha\beta)x$
- h) $\alpha(x + y) = \alpha x + \alpha y$
- i) $(\alpha + \beta)x = \alpha x + \beta x$
- j) $1x = x$

در اینصورت X یک فضای خطی روی F نامیده می‌شود.

اگر F میدان اعداد حقیقی باشد، X فضای خطی حقیقی و اگر F میدان اعداد مختلط باشد، X فضای خطی مختلط می‌باشد.

مجموعه همه توابع $x(t)$ که $\int_{\mathbb{R}} |x(t)|^p dt$ موجود باشد، به صورت L_p نمایش داده می‌شود و نمونه‌ای از فضاهای خطی مطرح در ریاضیات کاربردی و آنالیز عددی می‌باشد.

تعریف ۱-۱-۲. فرض کنیم x_1, x_2, \dots اعضای از فضای خطی و $\alpha_1, \alpha_2, \dots$ اعضای از میدان باشند. مجموع $\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n$ یک ترکیب خطی از x_i ها نامیده می‌شود و x_i ها مستقل خطی اند اگر و فقط اگر:

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = 0 \Rightarrow \alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_n = 0$$

در غیر اینصورت مجموعه متشکل از x_i ها وابسته خطی است.

تعریف ۱-۱-۳. اگر اعضای از X مانند x_1, \dots, x_n موجود باشد که مستقل خطی بوده و هر زیر مجموعه $n+1$ عضوی

از X وابسته خطی باشد می‌گوییم بعد X ، n است و می‌نویسیم $\dim(X) = n$.

اگر برای هر $n > 0$ ، n عضو مستقل خطی از X وجود داشته باشد، آنگاه گفته می‌شود X نامتناهی‌البعده است.

تعریف ۱-۱-۱. مجموعه مستقل خطی x_1, \dots, x_n از X یک پایه برای X است اگر هر عضو از X را بتوان به صورت یک ترکیب خطی از x_i ها نوشت. این تعریف پایه برای یک فضای خطی با بعد متناهی مناسب است. برای فضاهای خطی نامتناهی البعد، تعریف مشابه نیاز به همگرایی سریها دارد.

۱-۱-۱. فضای خطی نرم‌دار

وقتی روش‌های تقریب مورد بررسی قرار می‌گیرند، معمولاً به مقایسه جواب‌ها یا اندازه‌گیری فاصله بین جواب‌های مختلف نیازمندیم. بنابراین می‌خواهیم مفهوم طول بردار را در فضاهای خطی کلیت ببخشیم و از این‌رو نرم را تعریف می‌کنیم:

تعریف ۱-۱-۵. به هر عضو X مانند X یک عدد نامنفی نسبت می‌دهیم و آن را نرم X نامیده و با $\|x\|$ نمایش می‌دهیم به طوری که:

- a) $\|x\| \geq 0 \quad \forall x \in X$
 b) $\|x\| = 0 \Leftrightarrow x = 0$
 c) $\|\alpha x\| = |\alpha| \|x\| \quad \forall x \in X, \alpha \in F$
 d) $\|x+y\| \leq \|x\| + \|y\| \quad \forall x, y \in X$ (نامساوی مثلثی)

در اینصورت به X یک فضای خطی نرم‌دار گفته می‌شود و عدد نامنفی $\|x-y\|$ فاصله بین دو نقطه x و y می‌باشد. در

فضای L_p برای $x(t) \in L_p[a, b]$ ، نرم به وسیله $\|x\|_p = \left(\int_a^b |x(t)|^p dt \right)^{\frac{1}{p}}$ تعریف می‌شود. اگر $x(t)$ در $[a, b]$ کراندار باشد نرم بی‌نهایت به صورت $\|x\|_\infty = \sup_{a \leq t \leq b} |x(t)|$ تعریف می‌شود.

تعریف ۱-۱-۶. یک مجموعه از عناصر x_1, x_2, \dots از یک فضای خطی نرم‌دار X بسته (کامل) گفته می‌شود اگر برای هر

$$x \in X \text{ و } \varepsilon > 0 \text{ یک } n \text{ و اسکالرهایی } \alpha_1, \dots, \alpha_n \text{ وجود داشته باشد که } \|x - \sum_{i=1}^n \alpha_i x_i\| \leq \varepsilon$$

اگر مجموعه $\{x_i\}_{i=1}^n$ در X بسته و مستقل خطی باشد یا به عبارتی همه زیر مجموعه‌های متناهی X مستقل خطی باشند

$$\text{آنگاه } \{x_i\}_{i=1}^n \text{ یک پایه برای } X \text{ نامیده می‌شود و می‌نویسیم: } x = \sum_{i=1}^n \alpha_i x_i$$

فضایی که یک پایه متناهی یا شمارش‌پذیر داشته باشد جدایی‌پذیر گفته می‌شود.

۱-۱-۲. فضای ضرب داخلی

تعریف ۱-۱-۷. دنباله $\{x_n\}$ در فضای خطی نرم‌دار یک دنباله کوشی است اگر $\lim_{n \rightarrow \infty} \lim_{p \rightarrow \infty} \|x_{n+p} - x_n\| = 0$.

تعریف ۱-۱-۸. یک فضای نرم‌دار X کامل است اگر هر دنباله کوشی در X به یک عضو X همگرا باشد. یک فضای

کامل نرم‌دار یک فضای باناخ نامیده می‌شود.

$L_p, 1 \leq p \leq \infty$ یک فضای باناخ است.

تعریف ۱-۱-۹. فرض کنیم X یک فضای خطی حقیقی باشد. به هر x و y متعلق به X یک عدد حقیقی نظیر می‌شود که

با (x, y) نمایش داده می‌شود و ضرب داخلی x و y نامیده می‌شود اگر:

- a) $(x, y) > 0$, $(x, x) = 0 \Rightarrow x = 0$
 b) $(x, y) = (y, x)$
 c) $(\alpha x, y) = \alpha(x, y)$
 d) $(x + y, z) = (x, z) + (y, z)$

تعریف ۱-۱-۱۰. یک فضای خطی که روی آن یک ضرب داخلی تعریف شده باشد، یک فضای ضرب داخلی نامیده می‌شود. یک فضای ضرب داخلی کامل، یک فضای هیلبرت نامیده می‌شود.

در یک فضای ضرب داخلی، نرم به وسیله $\|x\| = (x, x)^{\frac{1}{2}}$ تعریف می‌شود. بنابراین هر فضای ضرب داخلی، یک فضای نرم‌دار است ولی عکس این مطلب درست نیست.

تعریف ۱-۱-۱۱. دو عضو x و y متعلق به فضای ضرب داخلی متعامد گفته می‌شود اگر $(x, y) = 0$.

و یک عنصر x به یک زیرفضای ϕ متعامد گفته می‌شود اگر $(x, \phi) = 0$. $\forall \phi \in \phi$

۱-۱-۳. توابع تحلیلی

فرض کنید \mathbb{R} نمایش خط حقیقی باشد $\mathbb{R} = (-\infty, +\infty)$ و \mathbb{C} نمایش صفحه مختلط $\mathbb{C} = \{z = x + iy; x \in \mathbb{R}, y \in \mathbb{R}\}$ و فرض کنید Z نمایش مجموعه تمام اعداد صحیح باشد و $D(a; R)$ نمایش دیسک باز به مرکز $a \in \mathbb{C}$ و شعاع $R > 0$ باشد:

$$D(a; R) = \{z \in \mathbb{C} : |z - a| < R\}$$

تعریف ۱-۱-۱۲. فرض کنید S زیر مجموعه‌ای از \mathbb{C} باشد. نقطه $a \in \mathbb{C}$ یک نقطه درونی S نامیده می‌شود اگر دیسک $D(a; R)$ چنان موجود باشد که تمام نقاط $D(a; R)$ به S متعلق باشند.

تعریف ۱-۱-۱۳. نقطه a یک نقطه مرزی S است هرگاه هر دیسک $D(a; R)$ هم شامل نقاط S و هم شامل نقاطی که به S تعلق دارد شود.

تعریف ۱-۱-۱۴. مرز S که با نماد ∂S نمایش داده می‌شود اجتماع تمام نقاط مرزی S می‌باشد.

تعریف ۱-۱-۱۵. مجموعه S باز است هرگاه هیچ نقطه مرزی S به S تعلق نداشته باشد.

تعریف ۱-۱-۱۶. $\bar{S} = S \cup \partial S$ را بستار S گوئیم.

تعریف ۱-۱-۱۷. مجموعه S بسته است اگر $\bar{S} = S$.

تعریف ۱-۱-۱۸. مجموعه S کراندار است اگر اعداد $a \in \mathbb{C}$ و $R > 0$ چنان موجود باشد که $D(a; R)$ شامل بستار S باشد.

تعریف ۱-۱-۱۹. قوس Γ توسط نگاشت $z(t) = x(t) + iy(t)$ موجود است و روی $(0, 1)$ قطعه‌ای پیوسته، به طوری که در هر نقطه از پیوستگی $Z'(t)$ ، $(x'(t))^2 + (y'(t))^2 > 0$.

تعریف ۱-۱-۲۰. به قوس $L = \{z(t) ; 0 \leq t \leq 1\}$ که روی بازه بسته $[0, 1]$ پیوسته است و $z(0) = z(1)$ ، منحنی ساده بسته گوئند.

تعریف ۱-۱-۲۱. فرض کنید $L = \{z(t) ; 0 \leq t \leq 1\}$ یک منحنی ساده بسته باشد به طوری که اگر $t_1 \in (0, 1), t_2 \in (0, 1), t_1 \neq t_2$ آنگاه $z(t_1) \neq z(t_2)$ ، در اینصورت به L حوزه گوئیم.

قابل درک است که چنین منحنی ساده بسته‌ای همیشه \mathcal{C} را به دو ناحیه تقسیم می‌کند که L به عنوان مرز مشترکی برای B_+ و B_- می‌باشد به طوری که اگر $z_+ \in B_+$ ، $z_- \in B_-$ ، $Z_+ \in B_+$ ، $Z_- \in B_-$ و ρ یک قوس متصل‌کننده z_+ و z_- باشد، آنگاه ρ حداقل یکبار L را قطع کند.

تعریف ۱-۱-۲۲. فرض کنید L مرز ناحیه B باشد $L = \partial B$ گوئیم L جهتدار با جهت مثبت است اگر در پیمایش روی L با افزایش t ناحیه B همیشه در سمت چپ L واقع شود.

تعریف ۱-۱-۲۳. فرض کنید k عدد مثبت و $m = 1, \dots, k$ دنباله‌ای از منحنی‌های ساده بسته $\{L_{mj}\}_{j=1}^{\infty} = \{z_{mj}(t) : 0 \leq t \leq 1\}_{j=1}^{\infty}$ باشد که خواص زیر را دارند:

(a) $L_{mj} = \partial B_{mj}$ ، B_{mj} یک مجموعه باز کراندار در \mathcal{C} و L_{mj} جهتدار با جهت مثبت نسبت به B_{mj} باشد.
 (b) برای هر m ثابت، نواحی B_{mj} تو در تو هستند و $j = 1, 2, \dots$ و $B_{mj} \subset B_{mj+1}$ و علاوه بر این L_{mj} و L_{mj+1} نقاط مشترک ندارند.

(c) برای هر j ثابت K ناحیه B_{mj} ($m = 1, \dots, k$) نقاط مشترک ندارند.

(d) فرض کنید نواحی D_j و D به صورت تعریف شده باشند $D_j = \bigcup_{m=1}^k B_{mj}$ و $D_j = \lim_{j \rightarrow \infty} D_j$ نواحی D_j و D تعریف شده به این روش، حوزه‌های همبند نامیده می‌شود.

اگر $k=1$ آنگاه D همبند ساده نامیده می‌شود.

تعریف ۱-۱-۲۴. تابع f تعریف شده روی حوزه D نگاشتی از D به \mathcal{C} گفته می‌شود و به صورت زیر نمایش داده می‌شود:

$$f: D \rightarrow \mathcal{C}$$

گوئیم تابع f در نقطه a از D حد b دارد، هرگاه به ازای هر $\varepsilon > 0$ ، $R > 0$ ای موجود باشد که $\text{disc } D(a; R)$ در D باشد اگر $z \in D(a; R)$ و $z \neq a$ آنگاه $f(z) \in D(b; \varepsilon)$ و می‌توان نوشت: $\lim_{z \rightarrow a} f(z) = b$.

پس تابع f در هر نقطه a از D پیوسته است هر گاه $\lim_{z \rightarrow a} f(z) = f(a)$.

تعریف ۱-۱-۲۵. f پیوسته است در D هرگاه f در هر نقطه از D پیوسته باشد.

تعریف ۱-۱-۲۶. تابع پیوسته $f: D \rightarrow \mathcal{C}$ در نقطه $a \in D$ مشتق‌پذیر است هرگاه عدد $c \in \mathcal{C}$ چنان موجود باشد

$$\lim_{z \rightarrow a} \frac{f(z) - f(a)}{z - a} = c$$

که c مشتق f در a است می‌نویسیم: $f'(a) = c$.

تعریف ۱-۱-۲۷. تابع f در D تحلیلی است اگر f در هر نقطه از D مشتق‌پذیر باشد.

تعریف ۱-۱-۲۸. اگر f در \mathcal{C} تحلیلی باشد آنگاه f کامل نامیده می‌شود.

۲-۱. معادلات دیفرانسیل معمولی مرتبه n

تعریف ۱-۲-۱. فرض کنید تابع $y=f(x)$ بر بازه‌ی $I: a < x < b$ تعریف شده باشد. هر معادله شامل متغیر مستقل x ،

تابع $y=f(x)$ و مشتقات f را یک معادله دیفرانسیل معمولی گوئیم.

تعریف ۱-۲-۲. مرتبه یک معادله دیفرانسیل، بالاترین مرتبه مشتقی است که در معادله ظاهر می‌شود.

تعریف ۱-۲-۳. هر معادله دیفرانسیل معمولی مرتبه n به شکل زیر می‌باشد:

$$F(x, y, y', \dots, y^{(n)}) = 0 \quad (1-1)$$

تحت شرایط مناسبی روی تابع F معادله را می‌توان نسبت به $y^{(n)}$ برحسب $n+1$ متغیر دیگر $x, y, y', \dots, y^{(n-1)}$ حل نمود و به صورت زیر نوشت:

$$y^{(n)} = f(x, y, y', \dots, y^{(n-1)}) \quad (2-1)$$

تعریف ۱-۲-۱. تابع g تعریف شده بر بازه $a < x < b$ را جوابی از معادله (۲-۱) نامیم، اگر g در این بازه n بار مشتق‌پذیر باشد و به ازای هر x از این بازه

$$g^{(n)}(x) = f(x, g(x), g'(x), \dots, g^{(n-1)}(x))$$

برقرار باشد.

۱-۲-۱. معادلات دیفرانسیل خطی و غیر خطی

تعریف ۱-۲-۱. معادله دیفرانسیل معمولی

$$a_n(x)y^{(n)}(x) + a_{n-1}(x)y^{(n-1)}(x) + \dots + a_1(x)y^{(1)}(x) + a_0(x)y(x) = f(x) \quad (3-1)$$

را که در آن توابع $a_0(x), \dots, a_n(x)$ و $f(x)$ بر بازه I پیوسته بوده و $a_n(x)$ بر I متحد با صفر نباشد، یک معادله دیفرانسیل معمولی خطی مرتبه n می‌نامیم و هر معادله دیفرانسیل معمولی که به فرم (۳-۱) نباشد را غیر خطی نامیم.

۱-۲-۲. مساله شرایط مرزی همگن و غیر همگن

تعریف ۱-۲-۲. دسته‌ای از معادلات دیفرانسیل به شکل $y'' = f(x, y, y')$ ، $a \leq x \leq b$ و با شرایط مرزی زیر

$$y(a) = \alpha, \quad y(b) = \beta$$

می‌باشند:

این نوع مسائل مسائل شرایط مرزی (دو نقطه‌ای) نامیده می‌شوند.

حال اگر مقادیر α و β مساوی صفر باشند، مساله شرایط مرزی همگن و در غیر اینصورت، مساله شرایط مرزی غیر همگن نامیم.

قضیه ۱-۲-۷. فرض کنید که $f(x, y, z)$ روی ناحیه $R = \{(x, y, z) : a \leq x \leq b, -\infty < y < +\infty, -\infty < z < +\infty\}$

پیوسته باشد و به علاوه $\frac{\partial f}{\partial y} = f_y(x, y, z)$ ، $\frac{\partial f}{\partial z} = f_z(x, y, z)$ بر روی IR پیوسته باشند. اگر یک ثابت $M > 0$

وجود داشته باشد که به ازای آن f_y, f_z در شرایط

$$f_y(x, y, z) > 0 \quad (x, y, z) \in IR$$

$$|f_z(x, y, z)| \leq M \quad (x, y, z) \in IR$$

صدق کند آنگاه مساله شرایط مرزی $y(a) = \alpha, \quad y(b) = \beta$ ، $y'' = f(x, y, z)$

دارای جواب یکتای $y = y(x)$ به ازای $a \leq x \leq b$ است.

از نماد $z = y'(x)$ برای مشخص ساختن متغیر سوم تابع $f(x, y, y')$ استفاده شده است. [۱۰، ۱۱]

نتیجه ۱-۲-۸ فرض کنید که f در قضیه ۱-۲-۸ دارای شکل $f(x, y, z) = p(x)z + q(x)y + r(x)$ باشد و

مشتقات جزئی $\frac{\partial f}{\partial z} = p(x), \frac{\partial f}{\partial y} = q(x)$ روی IR پیوسته باشند.

اگر یک ثابت $M > 0$ چنان موجود باشد که به ازای آن $q(x), p(x)$ در شرایط

به ازای همه مقادیر $x \in [a, b]$ $q(x) > 0$

$$|p(x)| \leq M = \max\{|p(x)|\}_{a \leq x \leq b}$$

صدق کند، آنگاه مساله مقدار مرزی خطی

$$y'' = p(x)y'(x) + q(x)y(x) + r(x)$$

$$y(a) = \alpha, \quad y(b) = \beta$$

دارای جواب یکتای $y = y(x)$ بر روی $a \leq x \leq b$ است. [۱۰، ۱۱]

۱-۳. روش‌های تقریب

روش‌های تقریبی که برای حل معادلات دیفرانسیل بکار برده می‌شوند بر مبنای تقریب جواب $y(x)$ از معادله (۱-۴) $L[y(x)] + f(x) = 0, \quad a \leq x \leq b$ بوسیله مجموع جزئی زیر می‌باشند.

$$y_n(x) = \sum_{i=1}^n c_i \phi_i(x)$$

که $\{\phi_i(x)\}_{i=1}^n$ توابع مستقل خطی روی بازه $[a, b]$ می‌باشند. البته اگر این جواب تقریبی در معادله (۱-۴) جایگذاری شود خطایی را تولید خواهد کرد که به x و چگونگی انتخاب $\{c_i\}_{i=1}^n$ وابسته است.

$$L[y_n(x)] + f(x) = e(x, c_1, \dots, c_n) \quad a \leq x \leq b$$

که L یک عملگر دیفرانسیل خطی است.

نکته مهم این است که چگونه می‌توانیم n شرط پیدا کنیم که n معادله برای یافتن ضرایب $\{c_i\}_{i=1}^n$ تولید کند. لازم به ذکر است که روش تقریبی که در این پایان‌نامه مورد استفاده قرار گرفته است، روش گالرکین می‌باشد.

۱-۳-۱. روش گالرکین^۱

یکی از مهمترین روش‌های تقریب توسط یک ریاضی دان رومی به نام گالرکین که در سال ۱۸۷۱ متولد و در سال ۱۹۵۴ وفات یافت، به کار برده شد.

دراین روش با انتخاب توابع مستقل خطی $\{\Psi_i(x)\}_{i=1}^n$ و با استفاده از ضرب داخلی

$$(\Psi_i(x), e(x, c_1, \dots, c_n)) = 0$$

می توان n شرط را بدست آورد که حل دستگاه حاصل از این n معادله منجر به بدست آوردن ضرایب مجهول $\{c_i\}_{i=1}^n$ خواهد شد.

با توجه به تعریف ضرب داخلی داریم:

$$(\Psi_i(x), e(x, c_1, \dots, c_n)) = \int_a^b \Psi_i(x) e(x, c_1, \dots, c_n) w(x) dx = \int_a^b \Psi_i(x) (L[y_n(x)] + f(x)) w(x) dx = 0, \quad i = 1, \dots, n$$

که می توان دستگاه n معادله، n مجهول زیر را نوشت:

$$\int_a^b \Psi_i(x) w(x) L[y_n(x)] dx = - \int_a^b \Psi_i(x) w(x) f(x) dx = 0, \quad i = 1, \dots, n \quad (1-5)$$

بعد از جایگذاری $y_n(x) = \sum_{i=1}^n c_i \phi_i(x)$ در دستگاه (۱-۵) خواهیم داشت:

$$\int_a^b \Psi_i(x) w(x) L\left[\sum_{i=1}^n c_i \phi_i(x)\right] dx = - \int_a^b \Psi_i(x) w(x) f(x) dx, \quad i = 1, \dots, n$$

قابل ذکر است که عموماً توابع $\Psi_i(x)$ متفاوت از $\phi_i(x)$ می باشند ولی گاهی اوقات برای راحتی یکسان در نظر گرفته می شوند ..

اطلاعات تکمیلی در مورد روشهای تقریب در منابع [۱۲، ۱۳] قابل دسترسی می باشد.

۱-۴. دستگاه‌های معادلات خطی

یک معادلات خطی برحسب متغیرهای x_1, \dots, x_n معادله‌ای به فرم $a_1 x_1 + a_2 x_2 + \dots + a_n x_n = b$ است که در آن

a_1, \dots, a_n و b اعداد حقیقی می باشند.

جواب یک معادله خطی مانند $a_1 x_1 + a_2 x_2 + \dots + a_n x_n = b$ مقادیر s_1, \dots, s_n است به طوری که با جایگذاری این

مقادیر به جای x_1, \dots, x_n تساوی برقرار می گردد.

^۱ - Galerkin Method

به تعداد متناهی از معادلات خطی برحسب متغیرهای x_1, \dots, x_n دستگاه معادلات خطی گفته می‌شود و یک دنباله از اعداد b_1, \dots, b_m را جواب دستگاه گویند اگر در تمام معادلات صدق کند.

یک دستگاه معادلات خطی m معادله، n مجهولی در حالت کلی به شکل زیر است:

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases}$$

که در آن x_1, \dots, x_n مجهول و b_i, a_{ij} که $i=1, \dots, m$ و $j=1, \dots, n$ مقادیر ثابت معلومند.

دستگاه m معادله، n مجهولی بالا را می‌توان به فرم ماتریسی $AX=b$ که در آن

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{m1} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, \quad X = \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \quad b = \begin{bmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}$$

نشان داد. A را ماتریس ضرایب، X را بردار مجهول و b را مقادیر سمت راست می‌نامند.

۱-۴-۱. روش‌های حل دستگاه معادلات خطی $AX=b$

اگر A ساختار قطری داشته باشد یعنی دستگاه به صورت زیر باشد

$$\begin{bmatrix} a_{11} & & & 0 \\ & a_{22} & & \\ & & \ddots & \\ 0 & & & a_{nn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_n \end{bmatrix}$$

$$x = \begin{bmatrix} \frac{b_1}{a_{11}} \\ \frac{b_2}{a_{22}} \\ \vdots \\ \frac{b_n}{a_{nn}} \end{bmatrix}$$

این دستگاه به راحتی قابل حل است و داریم:

اگر A بالا مثلثی باشد دستگاه معادلات $AX=b$ با جایگذاری پسر و به راحتی قابل حل می‌باشد.

و اگر A پایین مثلثی باشد دستگاه معادلات $AX=b$ با جایگذاری پیشرو به راحتی قابل حل می‌باشند.

علاوه بر سه حالت بالا مواردی نیز وجود دارند که با جابجایی سطرها، دستگاه $AX=b$ به یکی از سه حالت قبلی تبدیل می‌شود.

روش‌های موجود برای حل دستگاه خطی $AX=b$ را به دو قسمت تقسیم‌بندی می‌کنیم.

الف- روش‌های مستقیم

در روش‌های مستقیم پس از دنباله‌ای متناهی و از قبل مشخص شده عملیات محاسباتی جواب \tilde{x} تولید می‌شود. هر گاه محاسبات بدون خطا صورت گرفته باشد \tilde{x} دقیقاً در دستگاه معادلات صدق می‌کند یعنی $\tilde{x} = x$ ولی در عمل این

مقادیر محاسبه شده دستگاه خطی $AX=b$ را دقیقاً حل نمی‌کنند. زیرا خطاهای مربوط به عملیات ماشینی (خطای گرد کردن) روی محاسبات اثر می‌گذارد.

روش‌های مستقیم شامل موارد زیر می‌باشد:

۱. روش حذف گوس (گوس پسر، گوس پیشرو و گوس جردن)
۲. روش تجزیه به فرم LU (تجزیه دولتیل، کروت و چولوسکی)
۳. تجزیه به فرم QR (متعامد Q و R بالا مثلثی) و LR (L پایین مثلثی و R بالا مثلثی)

ب. روش‌های تکراری

در روش غیر مستقیم یا تکراری با حدس اولیه $X^{(0)}$ دنباله $\{X^{(m)}\}$ از بردار جواب‌های تقریبی ساخته می‌شوند که امید می‌رود این دنباله به جواب واقعی دستگاه همگرا شود. یعنی اگر X جواب دقیق دستگاه باشد داشته باشیم:

$$\lim_{m \rightarrow \infty} \|X - X^{(m)}\| = 0$$

در این روش محاسبات متوقف می‌شوند اگر یک جواب تقریبی دارای دقتی مشخص باشد و یا اینکه تعداد تکرارها از یک تعداد معین تجاوز نماید. دقت شود که در روش‌های مستقیم اگر از خطای گرد کردن صرف‌نظر کنیم جواب به دست آمده جواب دقیق مساله می‌باشد. در صورتی که در روش تکراری در صورت موفق بودن روش به جواب دقیق مساله همگرا می‌شو. سه روش تکراری معروف در زیر نامبرده شده است.

۱. روش ژاکوبی

۲. روش گوس-سایدل

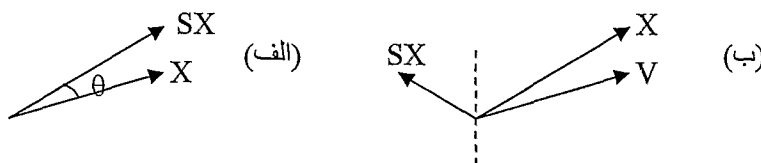
۳. روش S.O.R

۱-۴-۲. تبدیلات گینوز^۱ و هاوس هولدر^۲

در ابتدا دو دسته از ماتریس‌های متعامد مهم را که در تعبیر هندسی ساده‌ای در $IR^{n \times n}$ دارند معرفی می‌کنیم. اولین دسته ماتریس‌های دوران (چرخشی) می‌باشد. با ضرب یک بردار دلخواه $X \in IR^n$ در S ، بردار SX به دست می‌آید که با زاویه θ نسبت به X قرار می‌گیرد. مانند شکل (الف).

دسته دوم ماتریس‌های انعکاس نامیده می‌شوند. این ماتریس‌ها به صورت $S = I - 2V.V^t$ تعریف می‌شوند که در آن $V^t.V = \|V\|^2 = 1$.

عمل S در این حالت به این صورت می‌باشد که بردار دلخواه $X \in IR^n$ را به طرف دیگر خط عمود به بردار واحد V منعکس می‌سازد. مانند شکل (ب).

این دسته از ماتریس‌ها به $IR^{n \times n}$ تعمیم می‌یابند. ساده‌ترین ترسیم دوران‌های صفحه‌ای یا تبدیلات گینوز می‌باشند که به صورت زیر می‌باشند.

¹ - Givens

² -Householder